

Sag, at det var ganske umuligt for ham at spare noget som helst. Hans Forstand sagde ham ikke, hvorledes han kunde komme ind paa Besparelser paa dette Omraade. Men saa kom heldigvis Ministeriets Uforstand det til Hjælp. Ved et uforstandigt Skridt snublede Ministeriet i de Bestræbelser, som det tidligere var inde paa, og derved kom det ind paa en ny Bane, som er meget billigere. Vi erindre jo, at Ministeriet forelagde oppe i Landstinget et Forslag om Garnisonsskyld, et Forslag, som baade ved sin Fremkomst var højest paafaldende og ved sit Indhold i Sandhed opsigtvækkende. Jeg skal oplyse dette ved et Eksempel. Sæt, at i en sjællandsk By et større Bygningskompleks, som indeholdt flere Beboelseslejligheder, kunde give nogle hundrede Kroner mere i Leje om Aaret, hvis man lagde Garnison til denne By. Det vilde saa have til Følge, at man ved Vurderingen af dette Hus vilde sige: Nu er det 10,000 Kr. mere værd end før, og saa skulde $\frac{2}{3}$ af disse 10,000 Kr. indbetales i Skat til Staten i Løbet af 5 Aar af den ulykkelige Ejer, altsaa 6,666 Kr. 66 Ø. Naar de 5 Aar vare gaaede, vilde man sandsynligvis i Byens Udkanter have bygget Villaer, i hvilke Officersfamilier, som havde betalt den ekstraordinært høje Leje inde i det større Bygningskompleks, nu kunde bo for en rimelig og naturlig Leje. Det vil sige, at dette Bygningskompleks vilde skifte Lejere, Lejen vilde igen synke ned til det normale, der vilde maaske endog staa Lejligheder ledige i dette Kompleks, som maaske efter de 5 Aars Forløb endog var mindre værd, end før Garnisonen kom, i alt Fald ikke mere værd; men den ulykkelige Ejer havde maattet betale sine 6,666 Kr. 66 Ø. i Skat til Staten. De Penge var han bleven af med, og dem kunde han aldrig faa igen. Det er klart, at et saa urimeligt Forslag maatte mødes med Protest fra Byernes Side.

Og var dets Indhold urimeligt, var den Form, hvorunder det blev fremsat, og saa i høj Grad beklagelig. Det forekommer mig, at dette maa siges her. Det var i høj Grad beklageligt, at den højtærede Indenrigsminister, da han forelagde dette Forslag oppe i Landstinget, sagde: Jeg forelægger dette Forslag om en Skat paa

de Købstæder, i hvilke der skal være Garnison. Der er afsluttet en Overenskomst med dem, og ved denne Overenskomst ere efter min Mening — altsaa efter Indenrigsministerens Mening — Byerne bundne, de kunne ikke løse sig derfra, uagtet vi her komme og lægge en Skat paa dem som Følge af Overenskomsten, som de ikke have gjort Regning paa. Paa den Maade har man ikke Lov til at optræde. Hvis Ministeriet vilde forelægge et saadant Skatteforslag, saa krævede ganske sikkert fair Optræden, at der tillige var blevet sagt: men da dette maa komme bag paa de paagældende Kommuner, saa er det klart, at vi ikke paa nogen Maade fra Statens Side vilde hævde Kontrakten overfor dem, da jo en Forudsætning for den her ved brister.

Det er beklageligt, at et Ministerium har kunnet optræde paa anden Maade, men det førte imidlertid, bortset herfra, til det for Statens Interesser — det vil sige, naar man ser paa Statens finansielle Forhold og ikke paa de militære — heldige, at hele denne Overenskomst væltede, og at man kom ind paa nye Betragtninger. Man var nemlig fra dette Tings Flertals Side gaaet med til hele den store og dyre Ordning. Der tales meget her i Tinget om Sparsommelighed, men desto værre synes Sparsommeligheden ganske at forsvinde, saa snart man blot kan øjne den mindste Lejlighed til at lave Politik. Saa bryder Halvdelen — man kan ikke sige Flertallet, for der er ikke noget samlet Partifertal her i Tinget, men den Halvdelen, der er det største Parti her i Tinget — sig ikke om at spare. I denne Garnisonssag kom Forsvarsministeren og sagde: hele denne Ordning er min Forgængers Skyld, I skulle ikke bryde jer noget om det, bevilg blot Pengene. Det syntes man var munter Tale, og saa tænkte man ikke paa, hvor mange Millioner det gjaldt. Man var villig til at bevilge Pengene. Det var i Sandhed den største Ødselhed, man nogen Sinds har set Eksempel paa. Men hele denne Betragtningssække, som blev anstillet, gør det nødvendigt for mig at undersøge, hvorvidt det var rigtigt, naar den højtærede Forsvarsminister sagde, at han var bunden ved, hvad hans Forgænger i denne Sag havde foretaget sig.